

Четверо малих та мудрих - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Четвер, 10 лютого 2011, 10:38

А ось ці чотири малі на землі, що мудріші над мудрих;
Мурашки - народ слабенький, а літом наготовляють запаси собі;
Миші - народ слабосилий, а на скелях хати собі будують;
В сарани царя немає, а вся вона, мов військо полками виходить;
Павук лапками спирається, та він і в палатах у царя буває. Прип.30:24-28

Мурашка трудилась за літнього часу –
Комашка на зиму складала запаси.
Мурашка трудилась – вона не лінилась,
Хоч хтось може думав: «Мале копошилось.»

Вона хоч маленька, та в плані Творцевім
Уділена мудрість велика для неї.
Дослідники нині свідкують людині,
Як складно влаштована в неї хатина.

В комірках харчі заготовлено. Осінь.
По кількості й якості всього є досить.
У пору холодну, у пору голодну
Тим добре, хто влітку не був безтурботним.

Так літо Господне для людства минуло.
Покликаних – десять; п'ять мудрість набули -
За літнього часу збирали запаси,
То й мають усе перед приходом Спаса.

А холодно ж, темно!.. Тепер метушаться
П'ять інших, які без оливи, і зляться:
«Вділіть же нам свого!» - «Звертайтеся до Бога,
Бо нам без запасу не можна зостатися!»

Маленьку комашку, що зветься мурашка,
Бог мудрою вельми вчинив, тож завважте:
Готовий мурашник на пору холодну –
Усе мають ті, хто є діти Господні.

* * * * *

В малої миші, що живе в горах,
Є ворог – то орел, великий птах.
Щоб він її не з'їв, свою оселю
Мале творіння Боже ставить в скелі.

На справу цю Бог мудрість дав творінню –
Далеко не відходить від каміння.
Ото орел в височині парить,

Четверо малих та мудрих - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Четвер, 10 лютого 2011, 10:38

Свою поживу по землі зорить.

Є! Падає, мов камінь, до землі,
Та шусть під скелю мудреці малі;
І хоч хвалений розмах крил орлиних,
Він не влетить за мишею в щілину.

І про людину Бог сказав: «До неї
Ми прийдем і закладемо оселю.»
Оселя ця – надійніш за граніт,
І не важливо, що хижак зорить.

У Бога вельми мудра гірська миша
І Свій народ ніколи Бог не лишить;
Важливо лиш не йти з-під покриття
Туди, де небезпека для життя.

Орел не залетить під скель покрови –
Боїться дух злоби Ісуса крові.

* * * * *

Павуків не люблять господині:
Як ото вдається павуку
Знову й знову ткати павутиння
В домі, у найвищому кутку?!

Лиш змела, а він завзято знову
За маршрутом тим же - догори;
І не згоден на її умови
Й не чіпляє білі прапори.

Він – комаха, та таку завзятість
Дав йому при створенні Творець,
Що живе він і в палаті царській,
Бачить з стелі, як блищить вінець.

Ця завзятість – мудрість павукова.
Глянь на нього: чи павук – силач?
Він – нам приклад, як свідкує Слово,
Виконавця надскладних задач.

Сам малий і лапки ледь помітні.
Скільки, господине, не борись,
Обметеш сьогодні – через тиждень
Глянь уверх й за віника берись!

Четверо малих та мудрих - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Четвер, 10 лютого 2011, 10:38

На землі ми в боротьбі невпинній.
Мудрістю наділений павук –
Приклада бери, християнине,
Як не можна опускати рук!

Ще більшу проявляй завзятість,
В вірі досягаючи мети:
Не з земним царем в його палаці,
А з Ісусом маєш бути ти.

Цар царів от - от прийде у славі,
Бо усе приходить до кінця.
Маєш з Ним ти у Новій державі
Не лиш бачить, а й носить вінця.

Віників багато, але битва
Господа, бо Переможець - Він!
І є кроком до мети молитва,
Хоча ти і не вставав з колін

* * * * *

Царя нема у сарани,
Але вона у Бога
Є вірне військо для війни
Проти народу злого.

Свідкує Писання не раз:
Це військо пожирало,
Сповняючи Творця наказ,
Урожаїв немало.

Але скажіть - но: для війни
Яка в комахи сила?
Та мудрості для сарани
Рука Творця вділила.

Вона йде в напрямку одним,
Тримаючися разом...
О, як ця мудрість в наші дні
Потрібна християнам...

Сповняє сарана наказ,
Отриманий від Бога.
Іде за істину війна –

Четверо малих та мудрих - Джерело

Написав Ольга Лазарук
Четвер, 10 лютого 2011, 10:38

Потрібні перемоги.

Не завжди очі бачать тих,
Хто зліва, а хто справа
Є воїнами у Христі,
Що роблять Божу справу.

Та свідчить віра й Дух Святий:
Єдиною є церква
Й Глава, Христос, вже виграв бій:
З всіма військами пекла.

Є мудрість в Духові Святім
Робити спільне діло.
А як ввійдем в Небесний дім,
Усе побачим тіло:

Як нас, клітинки, Бог родив;
Як ми зростали в Бога;
І ціла вічність для хвали -
Все з Нього, Ним й для Нього!